

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/255/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233621
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5112233621.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Podanými návrhmi doručenými Okresnému súdu Žilina dňa 27.09.2012 pôvodne v konaniach sp. zn. 4C/255/2012, 4C/263/2012, 4C/273/2012, 4C/299/2012, 4C/301/2012, 4C/303/2012, 4C/305/2012 a 4C/307/2012 sa navrhovateľ domáhal zaviazat' odporcu na náhradu majetkovej škody, na náhradu nemajetkovej ujmy a na náhradu trov konania, a to:

- z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX dlžníkom G. G., nar. XX.XX.XXXX, konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/255/2012 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 615,90 €,
- z úverovej zmluvy č. XXXXXX6 dlžníkom O. N., nar. 01.11.1965, konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/263/2012 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 827,96 €,
- z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX dlžníkom G. W., nar. XX.XX.XXXX, konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/273/2012 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 431,50 €,
- z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX dlžníkom G. G., nar. XX.XX.XXXX, konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/299/2012 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 975,48 €,
- z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX dlžníkom D. G., nar. XX.XX.XXXX, konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/301/2012 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 €,
- z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX dlžníkom G. U., nar. XX.XX.XXXX, konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/303/2012 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1357,18 €,
- z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX dlžníkom W. W., nar. XX.XX.XXXX konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/305/2013 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 283,98 €,

- z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXX dlžníkom Q. W., nar. 26.09.1981, konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 4C/307/2012 na náhradu majetkovej škody vo výške 125 €, na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 307,95 €.

Navrhovateľ predovšetkým poukázal na to, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Žilina by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Navrhovateľ preto v zmysle ust. §12 O.s.p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Žilina sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Navrhovateľ na odôvodnenie návrhu uviedol, že obchodná spoločnosť POHOTOVOŠŤ, s.r.o. je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov.

Uviedol, že v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt - veriteľ zo zmluvy o úvere navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. §38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 7677/2011 (4C 255/2012), EX 371/2010 (4C 263/2012), EX 616/2011 (4C 273/2012), EX 5185/2011 (4C 299/2012), EX 11471/2010 (4C 301/2012), EX 2668/2010 (4C 303/2012), EX 5651/2011 (4C 305/2012), EX 16656/2010 (4C 307/2012). Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Žilina a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia:

- Dňa 23.4.2012, konanie začalo 25.5.2011 (4C/255/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 334 dní).
- Dňa 12.4.2011, konanie začalo 18.1.2010 (4C/263/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 449 dní).
- Dňa 8.9.2011, konanie začalo dňa 17.1.2011 (4C/273/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 234 dní).
- Dňa 10.9.2012, konanie začalo dňa 31.3.2011 (4C/299/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 529 dní).
- Dňa 26.1.2011, konanie začalo dňa 30.7.2010 (4C/301/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 180 dní).
- Dňa 21.3.2012, konanie začalo dňa 16.3.2010 (4C/303/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 234 dní).
- Dňa 8.9.2011, konanie začalo dňa 7.4.2011 (4C/305/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 154 dní).
- Dňa 19.4.2011, konanie začalo dňa 3.11.2010 (4C/307/2012). K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 167 dní).

Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 Eur, na administratívne

spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konanie na exekučnom súdu sumu 15 Eur. Celkovo vynaložil navrhovateľ výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu v každom z konaní márne sumu 125 Eur. Táto suma by navrhovateľa nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil v každom z pôvodných konaní sp. zn. 4C/255/2012, 4C/263/2012, 4C/273/2012, 4C/299/2012, 4C/301/2012, 4C/303/2012, 4C/305/2012 a 4C/307/2012 náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s odôvodnením, že samotné konštatovanie, porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje sa satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, to je cca 660 Eur. Navrhovateľ si uplatnil nemajetkovú ujmu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práva, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom exekučného súdu). Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55 Eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu. Zároveň navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania tejto žiadosti na žiadosť pozitívne nereagoval.

Súd vyzval navrhovateľa dňa 10.10.2012 vo všetkých pôvodných konaniach sp. zn. 4C/255/2012, 4C/263/2012, 4C/273/2012, 4C/299/2012, 4C/301/2012, 4C/303/2012, 4C/305/2012 a 4C/307/2012 na oznámenie, či opisom skutkových okolností tak, ako sú tieto uvedené v čl. I. žaloby, uplatňuje námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť a na oznámenie, či je v žalobe navrhovateľom len poukazované na nevyhnutnosť postupu v zmysle § 12 ods. 1 O.s.p., t.j. na nevyhnutnosť prikázania veci z dôvodu nutnosti v prípade, ak budú všetci sudcovia tunajšieho súdu z prejednávania veci vylúčení, alebo navrhovateľ výslovne navrhuje v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. rozhodnúť o prikázaní veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

Súd dňa 18.10.2012 oznámil podľa § 35 ods. 4 O.s.p. začatie konaní sp. zn. 4C/255/2012, 4C/263/2012, 4C/273/2012, 4C/299/2012, 4C/301/2012, 4C/303/2012, 4C/305/2012 a 4C/307/2012 Okresnej prokuratúre Žilina.

Navrhovateľ podaniami doručenými súdu 30.10.2012 v jednotlivých konaniach oznámil, že navrhovateľ nepodal námietku zaujatosti podľa ust. § 15 O.s.p., ale v úvode žaloby uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí. (§ 14 O.s.p.). Preto má okresný súd požiadať príslušný krajský súd podľa § 12 ods. 1 v spojitosti s § 12 ods. 3 O.s.p., aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa, nejde teda o vhodnosť, ale o nutnosť.

Predseda Okresného súdu Žilina predložil vec v jednotlivých konaniach sp. zn. 4C/255/2012, 4C/263/2012, 4C/273/2012, 4C/299/2012, 4C/301/2012, 4C/303/2012, 4C/305/2012 a 4C/307/2012 podľa § 16 O.s.p. Krajskému súdu Žilina na rozhodnutie vzhľadom na vyjadrenia všetkých sudcov tunajšieho súdu, ktorí oznámili existenciu skutočností, ktoré by mohli vyvolať objektívne pochybnosti o ich nezaujatosti pri prejednávaní a rozhodovaní vo veci a vzhľadom na nemožnosť prideliť veci inému sudcovi podľa § 15 O.s.p.

Keďže navrhovateľ nevniesol námietku zaujatosti voči sudcovi, vec nebola nadriadenému súdu predložená na rozhodnutie o takejto námietke.

Krajský súd Žilina rozhodol uzneseniami:

- č.k. 6NcC 168/2013 zo dňa 14.2.2013 tak, že zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci aktuálne vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4C/255/2012,
- č.k. 9NcC/173/2013-21 zo dňa 19.02.2013 o tom, že sudkyňa Okresného súdu Žilina Mgr. Mária Kašíková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 4C/263/2012, avšak ostatní sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci,
- č.k. 9NcC/171/2013-20 zo dňa 19.02.2013, o tom, že sudkyňa Okresného súdu Žilina Mgr. Mária Kašíková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 4C/273/2012, avšak ostatní sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci,
- č.k. 7NcC/165/2013-22 zo dňa 12.02.2013 o tom, že zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4C 299/2012,
- č.k. 10NcC/165/2013-22 zo dňa 28.02.2013 o tom, že zákonná sudkyňa ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4C 301/2012,
- č.k. 9NcC/165/2013-21 zo dňa 19.02.2013, o tom, že sudkyňa Okresného súdu Žilina Mgr. Mária Kašíková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 4C/303/2012, avšak ostatní sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci,
- č.k. 9NcC/164/2013-21 zo dňa 19.02.2013, o tom, že sudkyňa Okresného súdu Žilina Mgr. Mária Kašíková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 4C/305/2013, avšak ostatní sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci,
- č.k. 9NcC/163/2013-21 zo dňa 19.02.2013, o tom, že sudkyňa Okresného súdu Žilina Mgr. Mária Kašíková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 4C/307/2013, avšak ostatní sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Zákonná sudkyňa má preto za to, že o návrhu zákonnej sudkyne na vylúčenie z rozhodovania a prejednávania veci bolo zákonným spôsobom rozhodnuté nadriadeným súdom.

Navrhovateľ súdu oznámil podaniami v jednotlivých konaniach doručenými dňa 19.4.2013, príp. 24.6.2013, že tunajšiemu súdu bola predložená príloha „Potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“ do konaní o týchto žalobách: ZE-8605-6428, 5600029, Anna Kramárová, 1.10.1947, EX 16156/2011; 10710-NZP, 1440682, F. E., XX.X.XXXX, EX15661/2010; NP-8426-1, 5380906, D. K., X.X.XXXX, EX 8255/2009; 14957-ISTINA RS, 1440682, F. E., 10.2.1962, EX15661/2010. Jednotlivé žaloby, ktoré boli podané na Okresnom súde Žilina, následne odkazujú na tieto konania. Preto súdu je z vlastnej činnosti známa skutočnosť, že navrhovateľ podal žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Ministerstvo spravodlivosti SR.

Odporca sa k žalobnému návrhu vyjadril v jednotlivých konaniach podaniami doručenými súdu dňa 4.9.2013. Všeobecne poukázal na nedostatky v žalobách hromadne podávaných navrhovateľom, ich zmatečnosť v označovaní povinných, odlišne uvedených dátumoch narodenia, neuvedenie spisových značiek príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, absenciu relevantných údajov, ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Vo všeobecnosti odporca namietal, že navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania v tejto veci, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Navrhovateľ síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Podľa názoru odporcu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody.

Navrhovateľ neuviedol ani kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti (t.j. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania). Judikatúra Ústavného

súdu SR, konkrétne v náleze z 3. mája 2011, č.k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantius iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak navrhovateľ nekonal, je možné pripísať iba jemu.

Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR.

Poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2 Cz 38/76, uverejnené pod publikačným číslom R 28/1978). Odporca poukazuje na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 mu boli doručené dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobný návrh bol okresnému súdu Žilina doručený už dňa 27.09.2012, je zrejmé, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr, a odporca má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody opakované výzvy na doplnenie žiadostí, Ministerstvu spravodlivosti SR však bola doručená len všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu, uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy/ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Vzhľadom na to, že navrhovateľ ani na výzvu Ministerstva spravodlivosti SR žiadosť v potrebnom rozsahu nedoplnil a nepreukázal kumulatívne splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, resp. zmaril možnosť splnenie uvedených predpokladov čo i len posudzovať, žiaden z uplatnených nárokov navrhovateľa uspokojený nebol.

Odporca poukázal na prax, z ktorej už dávnejšie vyplynulo, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 pís. c/ zák. č. 244/2002 Z.z., čo sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdného dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritériá zákonnosti. Pokiaľ samotný navrhovateľ uvádza znenie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zák. č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci, v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 pís. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znie: „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Odporca poukázal, že z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. V praxi, ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 1.6.2011, z uvedeného je jednoznačné, že nárok je v tejto časti neopodstatnený. Pokiaľ pred 1.6.2011 § 41 ods. 2 pís. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“, v samotnej dôvodovej správe je k novelizovanému ust. § 41 ods. 2 pís. d/ Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim

autentickým výkladom aj Národná rada SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutie rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia.

Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní (judikatúra Ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00) a zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Odporca namietal existenciu prieťahov v konaní, nakoľko tieto neboli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, ani v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým by sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, ani v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým by sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo ani v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Odporca vzniesol i námietku premlčania v súvislosti s „nesprávnym úradným postupom“, keďže v niektorých konaniach malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu v období pred marcom 2009. Ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie týchto nárokov (premlčacia lehota) uplynula pri každom takomto nároku osobitne, a to po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené odporca vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Navrhovateľ by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočností, ktorými navrhovateľ exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Pokiaľ ide o samotnej uplatnenej náhrady materiálnej škody v navrhovateľom uplatnenej výške odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik škody a ani výšku škody a nároky, ktoré si uplatňuje je možné považovať za hypotetické. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa (ako tomu je aj v tomto prípade) a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy ani táto zo strany navrhovateľa nie je preukázaná, navrhovateľ nepreukázal tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala jej náhrada poskytovať v peniazoch.

Pokiaľ sa navrhovateľ vo svojich žalobách domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré navrhovateľ uplatňoval podaním návrhu na začatie konania, poukazuje odporca na ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého iba v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Ďalej odporca zdôraznil, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Navrhovateľ uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež navrhovateľ nespresnil, v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa“. Navrhovateľ nepreukázal pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobných návrhov nevyplýva a z toho

dôvodu odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa odporcu nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo navrhovateľa v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť navrhovateľa na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré navrhovateľ inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Odporca v tejto súvislosti upozornil a ako prílohu vyjadrenia k žalobe doložil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) J 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec 0-76/10). Odporca dal do pozornosti celý text priloženého listu, pričom poukazuje príkladom na niektoré výňatky:

Problémy v spojitosti s týmito praktikami sa týkajú predovšetkým skutočnosti, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Formulár zmluvy spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. navyše obsahuje časť s názvom Všeobecné podmienky poskytovania úveru (VP), ktoré sa odchyľujú od kogentných ustanovení na ochranu spotrebiteľa, a/alebo pomerne flagrantne znevýhodňujú spotrebiteľov vo viacerých dôležitých aspektoch, napr.:

„Celkové náklady úverov poskytovaných spoločnosťou POHOTOVOSŤ s.r.o., ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, sa javia byť veľmi vysoké. Zdá sa, že prinajmenšom v niektorých prípadoch predstavujú náklady takmer 100 % ročne zo sumy získanej od spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. Najväčšiu časť poplatkov tvoria náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere, ktoré sa javia mnohonásobne vyššie ako poplatky, ktoré si účtujú banky.“

„Podľa bodu 6 VP je dlžník povinný zaplatiť v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov sankciu vo výške 0,25 % denne, čiže 91,25 % ročne.“

„Podľa bodu 8 VP dlžník môže splatiť veriteľovi dlžnú sumu pred termínom splatnosti, to ho však nezbačuje povinnosti zaplatiť poplatok (95,6 % z úveru) v plnej výške.“

„Zásadným problémom je skutočnosť, že predmetné podmienky vylučujú uplatňovanie pravidiel na ochranu spotrebiteľa...“

Okrem vyššie uvedeného o negatívnej percepcii navrhovateľa verejnosťou, resp. aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľov (napr. Spotrebiteľské centrum) svedčí napr. článok v denníku SME zo dňa 16.07.2012, ktorý prikladá odporca v prílohe svojho vyjadrenia. Z uvedeného článku napr. vyplýva, že navrhovateľ obišiel zákaz vymáhať pohľadávku exekúciou. Podľa uvedeného článku Okresný súd Prešov označil konanie v prejednávanej veci za mimoriadne závažnú nečestnú činnosť, pričom článok popisuje aj niektoré prípady, keď sa jednotliví spotrebiteľia napokon domohli svojich práv (s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora v Luxemburgu, ktorý poukázal na nezrovnalosti v zmluve, chýbajúcu RPMN a neprimerané sankcie a úroky). Z článku vyplýva aj nemenej významná skutočnosť, že Asociácia organizácií splátkového predaja, ktorá sa nestotožňuje s konaním navrhovateľa, vylúčila navrhovateľa zo svojich radov.

Z popísaného je zrejmé, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Preto aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade navrhovateľa automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa (povinného v exekučnom konaní). Uvedené má vplyv aj na otázku

samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, keďže súdy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú a pod., s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa považuje odporca za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa. Súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Uvedené vylučuje možnosť priznania prípadného nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Vzhľadom na vyššie uvedené odporca zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia navrhovateľa (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré navrhovateľovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa odporcu priznaná navrhovateľovi žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla postupom okresného súdu škoda.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je odporca toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Žiadal návrh zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

Následne po vykonaní všetkých potrebných procesných úkonov súd nariadil v jednotlivých konaniach pojednávania na deň 27.12.2013 a 8.1.2014, na ktoré predvolal všetkých účastníkov konania a zástupcov, všetci boli predvolaní riadne a včas.

Navrhovateľ podaniami v jednotlivých konaniach doručenými súdu dňa 19.12.2013, 20.12.2013 žiadal zrušiť nariadené pojednávanie až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a o otázke zákonného sudcu a navrhol konanie prerušiť, a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej premetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci.

Súd následne rozhodol uznesením č.k. 4C 255/2012-57 zo dňa 4.2.2014 o spojení konaní vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/255/2012, 4C/263/2012, 4C/273/2012, 4C/299/2012, 4C/301/2012, 4C/303/2012, 4C/305/2012 a 4C/307/2012 s tým, že konania o týchto návrhoch budú vedené pod sp. zn. 4C/255/2012.

Súd uznesením sp. zn. 4C 255/2012-67 zo dňa 6.6.2014 rozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie jednotlivých konaní následne spojených do konania 4C 255/2012 tak, že tento zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.1.2015 (v spojitosti s uznesením Krajského súdu Žilina zo dňa 2. 12. 2014 sp. zn. 5Co/731/2014-96).

Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 1.4.2015.

Odporca sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu elektronickou poštou dňa 13.2.2015.

Navrhovateľ opakovane žiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaniami doručenými 26.3.2015 a 27.3.2015 o zrušenie pojednávania až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a o otázke zákonného sudcu a navrhol konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej premetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci.

Navrhovateľ zároveň žiadal o zrušenie pojednávania a o prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnej otázky Súdnym dvorom Európskej únie položenej v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010.

Súd uznesením sp. zn. 4C/255/2012-133 zo dňa 10.4.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnej otázky Súdny dvorom Európskej únie položenej v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 zamietol.

Súd na návrh na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej premetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, neprihliadal, vzhľadom na to, že o uvedenom návrhu na prerušenie konania bolo rozhodnuté uznesením sp. zn. 4C 255/2012-67 zo dňa 6.6.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.1.2015.

Uznesenie sp. zn. 4C/255/2012-133 zo dňa 10.4.2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Žilina č.l. 5Co/498/2015-153 zo dňa 29.9.2015.

Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 21.12.2015. Navrhovateľ opakovane žiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaniami doručenými súdu 21.12.2015 o zrušenie pojednávania a navrhol konanie prerušiť do zodpovedania prejudiciálnej otázky Súdny dvorom Európskej únie položenej v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 a do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej premetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Súd konštatoval, že o uvedených návrhoch na prerušenie konania už rozhodol uzneseniami sp. zn. 4C 255/2012-67 zo dňa 6.6.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.1.2015 a sp. zn. 4C/255/2012-133 zo dňa 10.4.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2015, preto na tieto návrhy na prerušenie konania neprihliadal.

Pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu v zmysle § 101 ods.2 O.s.p. Odporca sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu elektronickou poštou dňa 18.12.2016.

Súd skúmal vecnú legitímáciu účastníkov konania, ktorou sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci, pričom aktívnu legitímáciu má navrhovateľ a pasívnu má odporca. Pasívna legitímácia účastníka konania - Slovenskej republiky je nespochybniteľná a bolo vecou navrhovateľa označiť aj zastupujúci orgán, keďže predmetom konania bola náhrada škody, ktorá mala byť navrhovateľovi spôsobená nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 21 ods. 4 veta prvá O.s.p. za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu.

Podľa § 79 ods.1 veta piata O.s.p. ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Predmetná žaloba je podaná proti odporcovi, v mene ktorého koná príslušný orgán v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ označil Ministerstvo spravodlivosti SR, u ktorého zároveň navrhovateľ podal žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podľa oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR žiadosti navrhovateľa nevyhoveli a následne navrhovateľ podal predmetnú žalobu na náhradu škody.

Podľa § 1 písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z. tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods.1 zák.č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12.2012 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods.1 písm. m) zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12.2012 orgán príslušný podľa písm. a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15 <javascript: %20fZzSRInternal("28762',%20'14434097',%20'14434097',%20'4425093',%20'4425095',%20'0')>), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. (v znení do 31.12.2012) ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 (v znení od 01.01.2013) ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Hoci súdu nebola predložená žiadosť o predbežné prerokovanie a doklad o jej podaní odporcovi, medzi účastníkmi nebolo sporné, že žiadosť bola podaná, odporca uviedol, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 mu boli doručené dňa 23.04.2012. Odporca žiadosť navrhovateľa nevyhovel z dôvodu neposkytnutia súčinnosti, čím bol proces predbežného prerokovania zmarený.

Súd mal preukázané, že žiadosť navrhovateľa bola odporcovi doručená a zároveň odporcom nevybavená v zákonnej lehote, pričom aj keď nie je zrejmé, kedy presne bola žiadosť doručená odporcovi, súdu je z vlastnej činnosti známe (z konania sp. zn. 18C/238/2012 vedenom na OS Žilina), že žiadosť navrhovateľ podal u odporcu v rozmedzí od 23.04.2012 do 25.09.2012, a to vo viac ako 45 000 prípadoch, ktorým odporca nevyhovel z dôvodu neposkytnutia súčinnosti, čím bol proces predbežného prerokovania zmarený. Súd má za to, že vzhľadom na označenia obdobia doručovania žiadostí (posledné doručenie dňa 25.09.2012) a vzhľadom na dátum rozhodnutia súdu v tejto veci,

zákonom stanovená lehota na vybavenie žiadosti nepochybne uplynula, a to bez ohľadu na to, či bola poskytnutá súčinnosť navrhovateľa, alebo nie, a bez ohľadu na skúmanie, či bola potrebná a nevyhnutná súčinnosť požadovaná odporcom. Je totiž nepochybné, že nárok na náhradu škody, alebo jeho časť nebol uspokojený do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Podmienka pre súdne konanie bola teda splnená.

Súd zistil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, a to oboznámením sa s pripojenými spismi:

- 18Er/3560/2011, EX/7677/11 pripojený k pôvodnému spisu 4C/255/2012,
- 18Er/594/2010, EX/371/10 pripojený k pôvodnému spisu 4C/263/2012,
- 18Er/513/2011, EX 616/11 pripojený k pôvodnému spisu 4C/273/2012
- 24Er/2201/2011, EX/5185/11 pripojený k pôvodnému spisu 4C/299/2012
- 18Er/4038/2010, EX 11471/10 pripojený k pôvodnému spisu 4C/301/2012
- 18Er/1611/2010, EX 2668/10 pripojený k pôvodnému spisu 4C/303/2012
- 18Er/2543/2011, EX/5651/11 pripojený k pôvodnému spisu 4C/305/2012
- 20Er/5334/2010, EX/16656/10 pripojený k pôvodnému spisu 4C/307/2012

Zo spisu 18Er/3560/2011 zistil:

Dňa 27.7.2011 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 28.2.2011 sp.zn. SR 15182/10 vo veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému Marek Ďurina, nar. 4.3.1991, na vymoženie pohľadávky 831,17 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/7677/11.

Súd žiadal rozhodcovský súd výzvou zo dňa 11.8.2011 o predloženie ďalších potrebných dokladov pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Okresný súd Žilina uznesením 18Er/3560/2011-21 zo dňa 2.4.2012 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.5.2012.

Zo spisu 18Er/594/2010 zistil:

Dňa 19.2.2010 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 26.11.2009 sp.zn. SR 19932/09 vo veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému O. N., nar. X.XX.XXXX, na vymoženie pohľadávky 922,78 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/371/10.

Súd žiadal rozhodcovský súd i oprávneného výzvami zo dňa 22.2.2010, 6.8.2010, 16.12.2010 o predloženie ďalších potrebných dokladov pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Okresný súd Žilina uznesením č.k. 18Er/594/2010 -23 zo dňa 15.3.2011 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.4.2011.

Zo spisu 18Er/513/2011 zistil:

Dňa 11.2.2011 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 22.9.2010 sp.zn. SR 08629/10 vo veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému G. W., nar. XX.XX.XXXX, na vymoženie pohľadávky 417 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/616/11.

Súd žiadal rozhodcovský súd výzvou zo dňa 14.2.2011 o predloženie ďalších potrebných dokladov pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Okresný súd Žilina uznesením č.k. 18Er/513/2011-25 zo dňa 2.8.2011 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.9.2011.

Zo spisu 24Er/2201/2011 zistil:

Dňa 2.5.2011 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorový úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 25.2.2011 sp.zn. SR 15459/10 vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému G. G., nar. XX.X.XXXX, na vymoženie pohľadávky 226 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/5185/11.

Okresný súd Žilina uznesením č.k. 24Er/2201/2011-21 zo dňa 19.7.2012 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal proti uzneseniu odvolanie.

Zo spisu 18Er/4038/2010 zistil:

Dňa 1.10.2010 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorový úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 12.5.2010 sp.zn. SR 03571/10 vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému D. G., nar. XX.X.XXXX, na vymoženie pohľadávky 1797,89 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/11471/10.

Súd žiadal rozhodcovský súd výzvou zo dňa 4.10.2010 o predloženie ďalších potrebných dokladov pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Okresný súd Žilina uznesením č.k. 18Er/4038/2010-22 zo dňa 30.11.2011 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2010.

Zo spisu 18Er/1611/2010 zistil:

Dňa 26.4.2010 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorový úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 27.11.2009 sp.zn. SR 18520/09 vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému G. U., nar. XX.X.XXXX, na vymoženie pohľadávky 222 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/2668/10.

Súd žiadal rozhodcovský súd a oprávneného výzvami zo dňa 6.8.2010 a 16.12.2010 o predloženie ďalších potrebných dokladov pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Okresný súd Žilina uznesením č.k. 18Er/1611/2010-27 zo dňa 15.3.2011 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.4.2011.

Zo spisu 18Er/2543/2011 zistil: EX/5651/11

Dňa 23.5.2011 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorový úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 3.2.2011 sp.zn. SR 13333/10 vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému W. W., nar. XX.X.XXXX, na vymoženie pohľadávky 908,13 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/5651/11.

Súd žiadal rozhodcovský súd výzvou zo dňa 30.5.2011 o predloženie ďalších potrebných dokladov pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Okresný súd Žilina uznesením č.k. 18Er/2543/2011-21 zo dňa 5.8.2011 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.9.2011.

Zo spisu 20Er/5334/2010 zistil:

Dňa 22.12.2010 bola na Okresný súd Žilina súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad v Bratislave doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Bratislava, zo dňa 14.9.2010 sp.zn. SR 07350/10 vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému Q. W., nar. XX.X.XXXX, na vymożenie pohľadávky 192 € s prísl. Pred súdnym exekútorom bola vec vedená pod sp.zn. EX/16656/10.

Súd žiadal rozhodcovský súd výzvou zo dňa 11.1.2011 14.10.2010 o predloženie ďalších potrebných dokladov pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Okresný súd Žilina uznesením č.k. 20Er/5334/2010-27 zo dňa 22.3.2011 v uvedenej veci žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.4.2011.

Z odôvodnenia predmetných rozhodnutí súdu, ktorými boli žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, vyplýva, že exekučný súd posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský a v rámci vedených konaní konštatoval výkon práv oprávneného podľa rozhodcovskej doložky za nezlučiteľný s dobrými mravmi a normami na ochranu spotrebiteľa a považoval za dôvodné aplikovať § 45 ZoRK a preskúmal exekučný titul z hľadiska jeho súladu so zákonom a konštatoval, že rozhodcovská doložka je nekalá, keď konkrétne uviedol, na základe čoho dospel k uvedenému záveru a poukázal na to, že rozhodcovský súd absolútne opomenul aplikovanie príslušných kogentných vnútroštátnych a európskych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve vyhodnotil ako neprimeranú podmienku, ktorá bránila tomu, aby na jej základe bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý by mohol byť exekučným titulom.

Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku (s účinnosťou od 1.6.2010 do 31.5.2011) podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade písm. c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila; písm. d)) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku (s účinnosťou od 1.6.2011) podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade písm. c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila; písm. d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinný od 1.6.2010 do 31.5.2011) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení od 01.01.2013 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zssrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504361&FragmentId2=504361>> a d) Ústavy Slovenskej republiky <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zssrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504369&FragmentId2=504369>> a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=%7E/Main/TArticles.ascx&zssrlnkid=14351044&phContent=%7E/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=504545&FragmentId2=504545>>.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Podľa ods. 4 cit. zák. ustanovenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 17 ods. 1 cit. Zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje najmä s prihliadnutím na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 cit. zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 25 ods. 1 cit. zákona ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrh zamietol.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V danom prípade, so zreteľom na to, ako a čím navrhovateľ vymedzil skutkový rámec, z ktorého vyvodzoval svoj nárok na náhradu škody a zaplatenie žalovanej sumy, je zrejmé, že pre uplatnenie nároku v súdnom konaní považoval za rozhodujúci nesprávny úradný postup exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti o vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, k rozhodnutiu o žiadosti jej zamietnutím došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, keď súd konal nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi.

Súd na základe navrhovateľom uvedeného skutkového vymedzenia návrhu základ nároku navrhovateľa na náhradu škody posudzoval podľa ust. § 1 písm. a), § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti štátu za škodu je predovšetkým existencia nesprávneho úradného postupu, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosť za škodu nemožno zbaviť.

Platná právna úprava nepodáva všeobecnú definíciu, čo sa rozumie pod nesprávnym úradným postupom, avšak všeobecne a v súlade s ustálenou súdnou praxou možno nesprávny úradný postup vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý či už súvisí s rozhodovacou činnosťou

štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí, nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Nesprávny úradný postup je vymedzený v ustanovení § 9 ods. 1 veta druhá a podľa konkrétnych okolností bolo potrebné v danej veci správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup smeruje.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/24/04 konštatuje, že nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu a ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu je nadbytočné a nehospodárne dokazovať splnenie ďalších podmienok. Súd by mohol návrh zamietnuť pri nesplnení čo i len jednej podmienky.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody z dôvodu neprávneho úradného postupu nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 2Cdom 129/97 zo dňa 29.6.1999 nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania - napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 4Cdo 24/04 nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009 rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prieťahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka).

3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla. Navrhovateľ tvrdil, že súd porušil svoje zákonné povinnosti nesprávnym úradným postupom, ktorý spočíval v nečinnosti - prieťahoch v konaní, pretože o žiadosti rozhodoval po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní. Je nepochybné, že žiadosť o vydanie poverenia bola podaná na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozhodnutia vydaného na základe spotrebiteľského vzťahu. Vzhľadom na problematiku spotrebiteľských vzťahov a na rozsiahlu právnú úpravu týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa bolo povinnosťou súdu aj v rámci exekučného konania skúmať toto rozhodcovské rozhodnutie s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C 40/08 Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodríguez Nogueira, podľa ktorého smernicu 93/13 treba vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, ak je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné vykonať takéto posúdenie v rámci obdobných konaní na základe vnútroštátneho práva. Ak ide o neprimeranú doložku, prináleží tomuto súdu vyvolať všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný (bod 59).

Exekučný súd bol povinný v prípade posudzovania akéhokoľvek návrhu navrhovateľa v exekučnom konaní obzvlášť opatrne zvažovať každé rozhodnutie, z ktorého dôvodu boli akékoľvek procesné úkony náročné z hľadiska časového. S poukazom na uvedené súd konštatoval väčšiu zložitosť a náročnosť po právnej stránke a nevyhnutnosť skúmania rozhodcovského rozhodnutia. Súd zároveň zdôrazňuje, že v zmysle ustanovení smernice rady 93/13/EHS (čl.3 ods.1 písm. t), každá zložka súdneho procesu je povinná skúmať a preverovať, aby nemorálne podmienky spotrebiteľa nezaväzovali v záujme vyššej

kvality života. Pre rozhodnutie súdu o žiadosti o udelenie poverenia nie je postačujúca len žiadosť, ale aj ďalšie podklady, ktoré však príslušným súdnym exekútorom nie sú zasielané súdu. Vzhľadom na to, že pre také rozhodnutie súd nemal k dispozícii všetky potrebné podklady (žiadal rozhodcovský súd výzvami o ich predloženie) a vzhľadom aj na závažnosť a obtiažnosť veci (spotrebiteľskej) pri dodržiavaní zvýšenej ochrany spotrebiteľov nebolo možné dodržanie zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty pre udelenie poverenia. Hoci je táto lehota daná zákonom, vzhľadom na všetky skutočnosti s poukazom na zvýšenú ochranu spotrebiteľa, prípadné jej nedodržanie nie je závažné, resp. nie je tak závažné, ako by závažné bolo porušenie ochrany spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že žiadosti exekútora o vydanie poverenia boli rozhodnutím okresného súdu zamietnuté. Súd dospel k záveru, že k nesprávnemu postupu v tomto exekučnom konaní nedošlo. Už v rozhodnom čase bolo účinné vyššie citované ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o v zákone stanovenú lehotu 15 dní, súd konštatuje, že z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota pritom výslovne v zmysle zákona neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) t.j. notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených. Zákon upravuje túto výnimku z dôvodu potreby preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie. Uvedená výnimka upravená v § 44 ods. 2 bola do Exekučného poriadku zavedená zákonom č. 144/2010 Z.z., a to s účinnosťou od 1. júna 2010. Zákom č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 1.6.2011 bolo predmetné zákonné ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) doplnené za slovom rozhodnutí o „rozhodcovských súdov“. V dôvodovej správe k predmetnému zákonu v čl. II bod 2 je uvedené „Rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila v ostatnom období svojím autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že v praxi možno vysledovať určité pochybnosti, navrhuje sa výslovne upraviť, že exekučným titulom sú aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a zmiery nimi schválené.“ Úmyslom zákonodarcu bolo jednoznačné spresnenie z dôvodu, aby sa predišlo mylným interpretáciám uvedeného ustanovenia. Z uvedeného vyplýva, že ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku v znení pred 1.6.2011 sa týka aj rozhodcovských rozsudkov. V predmetnej veci exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, a teda lehota 15 dní sa na vydanie poverenia v danom prípade nevzťahovala. Navyše, z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá (uvedené platilo aj pred 1. júnom 2010). Je potrebné poznamenať, že exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. V exekučnom konaní je však zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (rozsudok NS SR zo dňa 26.9.20011, sp. zn. 3MCdo 11/2010).

Je nepochybné, že v danom prípade išlo o rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľskej veci, v ktorej sa vyžaduje zvýšená ochrana spotrebiteľa a súd má povinnosť preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Takéto preskúmanie je po skutkovej aj právnej stránke, práve s poukazom na charakter tejto veci ako spotrebiteľskej, kde je potrebné venovať osobitnú pozornosť vzhľadom na právne zvýšenú ochranu spotrebiteľov a v spojitosti s rozhodcovskými konaniami, zložitejšie a náročnejšie, a to aj po časovej stránke.

Súd opätovne zdôrazňuje, že nie je zákonom stanovená lehota pre prípad zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Pokiaľ teda exekučný súd zhromažďoval dôkazy pre rozhodnutie, tieto hodnotil, právne ich posudzoval, išlo o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia, a preto takúto činnosť nie je možné považovať za úradný postup, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nesprávny a nemožno ho hodnotiť ani ako nesústreďený, neefektívny. Postup súdu sa prejavil v samotnom rozhodnutí súdu, v konkrétnom uznesení Okresného súdu Žilina. Postup exekučného súdu sa nevyznačoval ani takými okolnosťami, ktoré by bolo možné hodnotiť ako zbytočné prietahy v konaní. Dĺžku konania od podania návrhu na vydanie poverenia do vydania rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, pri neexistencii zákonom stanovenej lehoty pre vydanie takéhoto rozhodnutia, nepovažoval súd vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti za neprimeranú.

Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 2Cdom 129/97 zo dňa 29.6.1999, podľa ktorého nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania - napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 24/04 - nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí; uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009 - rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup). Je teda zrejmé, že posúdenie veci a vydanie rozhodnutia nemožno považovať za nesprávny úradný postup.

Za splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/03 Z.z. (ak bolo právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) posúdenie veci a vydanie rozhodnutia možno považovať len za vydanie nezákonného rozhodnutia. Preto rozhodnutia exekučných súdov, ktorými boli skúmané žiadosti o vydanie poverenia a skúmanie materiálnej správnosti rozhodcovského rozsudku, nekalej povahy rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu.

Na základe vykonaného dokazovania súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, nakoľko dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal ani vznik a výšku majetkovej škody, ani nemajetkovej ujmy, a preto neexistuje ani príčinná súvislosť medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Keďže všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne, vzhľadom na nesplnenie prvej základnej podmienky súd považoval za nadbytočné a nevhodné dokazovať a vyjadrovať sa k splneniu ďalších podmienok, a to k vzniku škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy a k príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Pokiaľ navrhovateľ súdu predložil v konaní č.k. 27C/265/2012 jediný originál znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaný dňa 17.01.2014 Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorý má preukazovať výšku spôsobenej majetkovej škody, uložený na súde pod číslom 1SprV/563/14, súd sa so znaleckým posudkom oboznámil, vzhľadom však na hore uvedený právny záver, že navrhovateľ nepreukázal základ uplatneného nároku na náhradu škody, je nadbytočné skúmať výšku škody. Predložený dôkaz je tak pre rozhodnutie súdu za preukázaného skutkového a právneho stavu irelevantný.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu, je potrebné poznamenať, že súd skúma premlčanie len u existujúceho nároku a v danom prípade nárok navrhovateľa na náhradu škody nebol preukázaný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 v spojitosti s § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ktorých zákonných ustanovení účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, pričom však súd o náhrade trov konania rozhoduje na návrh. Nakoľko odporca si trovy konania vo vyjadrení k návrhu na začatie konania uplatnil, súd na pojednávaní o trovách v konaní úspešného odporcu rozhodol tak, že trovy mu priznal vo výške vyčíslenej v písomnom vyhotovení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporca trovy v lehote podľa § 151 ods. 1 druhej vety Os.p. nevyčíslil, preto súd na základe cit. zákonných ustanovení rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline, ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. f) OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).